

[Eiler Jensen.]

1937 har haft en tilsvarende Bestemmelse om Ret til Oprettelse af Landskasser, der ligestilles med Arbejdsløshedskasserne. Det forekommer mig at være et uhyre svagt Argument, idet dette netop afgiver Bevis for, at det i den Tid, hvor man havde den, var en ganske unyttig Bestemmelse, der kun skabte Uro. At man i Arbejds- og Socialministeriet har fundet Dokumenter, ifølge hvilke der er ydet Tilskud til denne Arbejdsløshedskasse som til alle andre, da vi i 1941—42 havde ekstraordinære Udgifter, finder jeg ogsaa er et meget svagt Argument. Det var under Samlingsregeringen, hvorunder man fra Venstres og fra konservativ Side og inden for Administrationen og Regeringen har ment, at der tilkom denne Arbejdsløshedskasse et Tilskud lige saa vel som de øvrige. Det nævnte jeg ogsaa før i mit Indlæg, idet jeg sagde: vi skal ikke hænge os i, at Venstre og Konservative paa daværende Tidspunkt lagde et Pres paa Regeringen. Det kan vi lade ligge. Men Lovforslaget legaliserer en Organisation som den, der her er Tale om.

Det forekommer mig at være lidt for flot at stryge det hele til Side ved at tale om Frihed og om Socialdemokratiets Program. Jeg skal ikke her komme ind paa, hvem der har haft lettest eller sværest ved at følge sit Valgprogram, men jeg skal sige saa meget vedrørende Frihed, at ved Frihed forstaar vi at have Frihed til at gøre det rimelige, det rigtige, ikke Frihed til at gøre noget urimeligt. Der er ingen, der har Frihed til at mase ud i Færdsejen og standse den eller gaa paa tværs af naturlige og rimelige Forhold. Det er det man gør her. Man har fundet det naturligt i vort Land at danne faglige Arbejdsløshedskasser, som har fungeret udmærket, og som der fra alle Sider lyder anerkendende Ord om. Her er man kommet med en tværgaaende Organisationsform og vil tage den under Armen, til Trods for at det i sin Tid viste sig, at den ikke egnede sig til at administrere disse Forhold. Vi har ikke Brug for saadan en Fyr, som ikke er en Lillebror, men et fremmed Element, en uvedkommende logerende, der ødelægger Lejligheden.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg skal ikke komme ind paa de forskellige Bemærkninger, der er fremsat, for jeg kan henholde mig til, hvad jeg har sagt. Men naar man siger, at der er vist Vrangvilje og Surhed, kan jeg i alt Fald sige, at i mine Forslag har der hverken været Vrangvilje eller Surhed, og de har ogsaa stort set

faaet en god Modtagelse, naar vi skulde til at stemme om dem. Saa jeg har ikke noget at beklage mig over.

Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, at der er slet ikke Tale om at give nogen Særfordel til Kristeligt dansk Fællesforbunds Arbejdsløshedskasse, men naar jeg taler om at indsætte denne Bestemmelse i Loven og saa undersøge, i hvilket Omfang denne eller andre Kasser opfylder Betingelserne for at faa Statstilskud, saa er det det, jeg forstaar ved Lighed for Loven.

Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Eiler Jensen, at jeg synes, Socialdemokratiet skulde lade Kommunisterne være ene med Tvangen. De skulde vende lidt tilbage til de gamle Forhold. Det er nemlig saaledes i Dag, at man selvfølgelig efter Loven kan være Medlem af en Arbejdsløshedskasse uden at staa i Fagforeningen, men det medfører ofte — og det ved det ærede Medlem Hr. Eiler Jensen og andre udmærket godt — at Kontingentet sættes noget højere. Vil det ærede Medlem love mig at arbejde for, at Kontingentet bliver ens, saa kan vi drøfte Sagen. Men saa maa vi heller ikke glemme et andet Forhold — det kan godt være, det klinger lidt ilde i det ærede Medlems Øre, fordi det ærede Medlem er vant til at tænke i Hundredetusinder, ikke saa meget tænke paa den enkelte: der er Folk her i Landet, som af Samvittighedsgrunde ikke ønsker at staa i Fagforeningen eller have noget med Socialdemokratiet at gøre. Skal vi være saa ringe, at vi bygger Samfundet saa snævert, at Flertallet skal herske ogsaa paa disse Omraader. Det er en af Hovedaarsagerne til, at jeg har stillet dette lille Forslag, som jeg anbefaler til velvillig Overvejelse og Drøftelse. Jeg tror, at naar Fornuften faar Lov til at sætte sig lidt, er det ikke usandsynligt, at der er mere Grokraft i dette Forslag, end man fra anden Side bombastisk kan tænke sig at slaa ned.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gustav Pedersen: Den højtærede Arbejds- og Socialminister har en ejendommelig Opfattelse af Ordet Frihed. Der er ingen, der vil prøve paa at forhindre kristelige i at holde sig uden for Samvær med andre. Jeg kan bare ikke forstaa, at det skulde være en god Lære, naar en vis Del af de Kristne siger: vi er saa gode, at vi ikke kan være sammen med andre. Men det er der i øvrigt ingen, der vil forhindre dem i. Det, der er Spørgsmaalet her, er, om man, naar en lille